

netop for Frimenighedens Dannelse. Vi har jo set f. Eks. i Ringkøbing, at det ikke har været saa let for Valgmenighedens Præst at faa Valgmenigheden til at følge med over i Frimenigheden. Naar Frimenighederne fremtidig faar Lov til at benytte de gamle Kirkehuse med den aandelige Støtte, som de paa den Maade faar gennem de ned-arvede Værdier, som er af stor Betydning for Befolkningen og, som Kirkeministeren rigtigt sagde, maaske ikke mindst i Vestjylland, kunde jeg godt tænke mig, at dette Forhold kan faa Indflydelse paa, at det kan blive lettere at faa en Menighed til at følge en Præst, som faar lidt mærkelige Ideer; thi i Virkeligheden synes jeg egentlig, at det Grundlag, paa hvilket Clausen-Bagge er udtraadt af Folkekirken, er noget spinkelt, men det skal jeg ikke nærmere komme ind paa.

Endelig maa jeg sige, at jeg synes, at den høje Rigsdag, siden Grundloven af 1849 blev givet, maaske har taget lovlige Hensyn til Løfteparagraffen om, at Kirken skal have sin egen Forfatning. Man har søgt at afhjælpe Manglerne ved Lejlighedslove, og en saadan er dette Lovforslag jo ogsaa. Det kan maaske være godt nok, men som Udviklingen er gaaet og med den Tendens, der har været, særlig i den sidste Tid, til at gøre Folkekirken mere og mere rummelig, hvad ogsaa dette lille Lovforslag peger hen imod, mener jeg alligevel, at der ogsaa deri kan ligge en Fare, og jeg tror, at det danske Kirkefolk har Grund til i Fremtiden at være vaagent og se til, hvad det er, saadanne Lejlighedslove vil føre til. Det glæder mig for Resten, at den højtærede Kirkeminister har fremsat Lovforslaget med den Overskrift, det har. Der staar „evangelisk-lutherske“, og deri maa jeg lægge den Betydning, at den højtærede Kirkeminister ogsaa er af den Mening, at det kan bestemmes, hvad der ligger i dette Udtryk, hvilket jo har været ikke saa lidt omdisputeret ogsaa i kirkelige Kredse.

Hvad selve Lovforslaget angaar, er det, som det ogsaa blev sagt her i Salen i Dag, undergaaet Forandring, siden det blev fremsat af den højtærede Kirkeminister, og den Forandring, Forslaget er undergaaet i Folketinget, kan jo ikke andet end glæde ikke mindst det konservative Folkeparti, idet nemlig Afgørelsen af, om en Præst og en Frimenighed staar paa det Grundlag, at de kan gaa ind under det evangelisk-lutherske, er blevet lagt i Biskoppernes Haand. Det hilser vi med Glæde, og jeg vil gerne sige, at naar Rigsdagen ligesom alle Partier i det høje Folketing er enig om at give dette lille

Lovforslag sin Tilslutning, ja, saa vil det varsle om, at hvis der i Fremtiden skulde komme Lovforslag af noget mere indgribende Betydning for Folkekirken end dette, maa vi ogsaa regne med, at den høje Rigsdag vil arbejde i samme Retning, at de kirkelige indre Anliggender lægges i Biskoppernes eller de kirkelige Organers Hænder. Derimod synes jeg, det er rigtigt, at hvad der vedrører det mere verdslige, materielle, der har Ministeren den endelige Afgørelse. Jeg sigter her til Bestemmelsen i Lovforslaget om Betalingsvilkaarene. Derfor kan jeg paa mit Partis Vegne give dette Lovforslag mit Samtykke og anbefale det til hurtig Fremme, netop fordi de, som i den højtærede Kirkeminister sagde,ovre i Ringkøbing staar og har haardt Brug for, at denne Sag bliver vedtaget saa hurtigt som muligt.

Dahl: Det foreliggende Lovforslag udvider Adgangen til Brug af Folkekirkens Kirker til religiøse Formaal, og en saadan Udvidelse, som her er foreslaaet, kan jeg paa mit Partis Vegne anbefale. I Gennemførelsen af dette er der i Forslaget ikke sket nogen Afvigelse fra de hidtil fulgte Principper, saaledes som der ogsaa er gjort opmærksom paa baade af den højtærede Kirkeminister og af de foregaaende Talere. Naar jeg paa mit Partis Vegne kan anbefale Forslaget til hurtig Fremme, er det ikke, fordi vi og for sig anerkender disse Grundprincipper, men vi mener ligesom den højtærede Kirkeminister, at der for Øjeblikket er Brug for alle Kræfter til langt vigtigere Spørgsmaal end til at optage en Debat og Strid om de kirkepolitiske Principper. Som Ordføreren for Venstre (Jørgen Pedersen) sagde i den Tid, kommer nok, da vi kan optage en Debat op om de Spørgsmaal. Jeg skal derfor ikke med det, jeg har haft at sige om dette Forslag, paa nogen Maade udfordre til en saadan Debat, men indskrænke mig til at anbefale Forslaget til hurtig Vedtagelse.

Kresten Jeppesen: Det foreliggende Forslag til Lov om Adgang for evangelisk-lutherske Frimenigheder til Brug af Folkekirkens Sogne- og Distriktskirker falder godt i Traad med det kirkelige Lovgivningsarbejde i det sidste halve Hundrede Aar. Naar der er Trang ude i Befolkningen til større kirkelig Frihed, er det efter min Mening Rigsdagens Pligt at arbejde for, at denne større Frihed kan blive til Lov, saaledes at man kan faa større Frihed indenfor det kirkelige Omraade. Det er tidt Tilfældet, at Rammerne kan blive for snævre,